

כדי שההקטל לא יהפוך להדרגה

רוני בן-יהודה

למשפחה של זה שנהרג ולחברים שלו. "אני בטוחה שהסיפור של טלי ביחד עם השיעורים שהסטודנטים העבירו לנו יגרמו לפחות לחלק מאתנו להיות יותר זהירים בכביש", אומרת רויטל. "בכיתה שלי העליתי מקרה של מישהו שנהג ללא רישיון והכרתי ופתאום כולם הסתכלו על אחד התלמידים ומסתבר שהוא נהג פעם גם בלי רישיון, התנגש לתוך עמוד חשמל ושללו לו את הרישיון עד גיל 21", סיפר לי זמן קצר לאחר תום הפעילויות, אורי גרינברגר, דובר אגודת הסטודנטים של אוניברסיטת חיפה, על אחד השיעורים שהעביר. גרינברגר: "ניצלתי את הסיטואציה הזו והתחלתי דיון בנושא. התלמידים, שבהתחלה די הגנו על החבר שלהם, הבינו בשלב מאוחר יותר מה ההשלכות של נהיגה ללא רישיון, בין אם במקרה שפשוט אין לך ובין אם במקרה ששללו לך". גרינברגר לא תמים. גם הוא מבין שדרושים עוד הרבה הרצאות ושיחות על מנת שהמצב ישתפר. גרינברגר: "אני לא חי בעולם דמיוני ואין לי ספק שלא כל התלמידים שהשתתפו ביום הזה יהיו נהגים למפת, אבל אין לי ספק שהשיעורים שהעברנו ביחד עם הסיפור של טלי נגעו בהרבה תלמידים וכן יגרמו להם לנהוג יותר בזהירות. הדרך היחידה שבה אתה יכול לגעת באנשים זה להביא להם סיפורים אישיים, עם שמות ותמונות של ההרוגים. כשאתה מדבר על מעל 500 הרוגים בשנה אז כולם חושבים 'אוי זה נורא' ועוברים הלאה, כשהם רואים ילד יפה בן 19.5 שכל החיים היו לפניו, ואת אמא שלו ואת החברים שלו, זה עושה להם משהו". כיוון שמטרת הינו הייתה להסביר לתלמידים כי החיים מזמנים להם גם הרבה מאוד כיופים ושהאוטו אמור להיות המכשיר שמביא אותם ממקום למקום ותו לא, הסתיים היום בהופעה של הזמר שי גבסו. ההתרגשות בקרב התלמידים (ובעיקר התלמידות) הייתה גדולה וגבסו לא איכזב. הוא לא שוכח לשם מה הוא בה. "חבר'ה אני מקווה שנהניתם מההופעה, אל תשכחו בשביל מה באנו לפה היום ותיסעו הביתה בזהירות". יש לקוות שבקשתו תתמלא.

לנהוג נכון וזאת על מנת שנוכל ליהנות מכל התענוגות שהחיים מציעים לנו. וכך באחד מימי חופשת הסימסטר הגיעו כ-20 מאנשי אגודת הסטודנטים, ביחד עם טלי, לביה"ס התיכון "רוגוזין" שבקרית אתא. בחלקו הראשון של היום סיפרה טלי בפני תלמידי כיתות "א" ו"ב את סיפורה האישי. בהתרגשות רבה, היא אמרה מה עבר עליה מהיום בו הודיעו לה על מות בנה, כיצד היא ובני משפחתה מתמודדים עם האובדן, הכאב והגעגועים. התלמידים, יושבים בשקט ומקשיבים. חלקם מנגבים דמעה שמופיעה בקצה העין. בסוף ההרצאה, ניגשים אל טלי מספר תלמידים, שואלים שאלות, מחבקים ומספרים לה כמה שהסיפור שלה נגע בהם. אני משוחח עם טלי כמה דקות לאחר שסיימה את הרצאתה בפני התלמידים, שתי תלמידות מכיתה "א" ניגשות אליה, מעט מבוישות. "לא ידענו מה להגיד לך אחרי הסיפור שסיפרת, אז הלכנו לכיתה וכתבנו לך מכתב". המכתב לא משאיר את טלי אדישה וגם היא מוחה דמעה. "זה מה שמחזיק אותי", היא אומרת. "אני נוסעת לבתי ספר ולבסיסים צבאיים, אין כמעט מקום שאני לא מקבלת שניים שלושה מכתבים ואני יודעת שאלה שנגעתי בהם נוסעים אח"כ הביתה קצת יותר לאט ובזהירות", משתפת טלי.

לאחר המפגש עם טלי, חזרו התלמידים והתלמידות לכיתותיהם. בכל כיתה חיכה להם שיעור עם סטודנט בנושא אחריות בכביש. כל שיעור כזה כלל סיפורים על תאונות ודיון בשאלה "כיצד ניתן למנוע מקרים כאלה?". גם כאן התלמידים השתתפו בדיון, התווכחו ביניהם אם החוק המחייב אותם לנסוע במשך חודשיים עם הורה מלווה הוא טוב או לא ובכלל, עושה רושם שהתלמידים הרבה יותר פעלתניים בשיעור שמעבירים הסטודנטים מאוניברסיטת חיפה מאשר בשיעור חשבון או אנגלית. רויטל כהן, תלמידת כיתה "ב", סיפרה לי כי למדה כל כך הרבה דברים חשובים. אף פעם, לדבריה, לא חשבה מה תאונת דרכים יכולה לעשות

מידי יום גועשות כותרות העיתונים בנוגע למצב הביטחוני של מדינת ישראל. המלחמה העקשנית בטרור, אשר גובה קורבנות רבים מידי שנה, כמו גם הדיון הציבורי בנושא פעילויות צה"ל בשטחים, הגובה אף הוא קורבנות רבים, הם ללא ספק הנושאים הבודים ביותר על סדר יומה של מדינת ישראל. וכך, כמעט מבלי שנשים לב, מופיעה כמעט מידי יום, באחד העמודים האחרונים של העיתונים הגדולים בארץ, ידיעה קטנה, מלווה לעיתים בתמונה, על חלל נוסף שנפל במלחמה המיותרת ביותר שידעה מדינת ישראל, מלחמה בה אנו נוחלים תבוסה כואבת כמעט מידי יום, מלחמה בה אין מנצחים ושבה אנו תמיד מפסידים, המלחמה בתאונות הדרכים.

מעל 500 הרוגים ואלפי פצועים מידי שנה הם הנתונים היבשים של הקטל בכבישים. איש מאיתנו אינו משנה את התנהגותו בכביש עד שהאסון אינו מגיע אל משפחתו הקרובה או אל אחד ממכריו הקרובים. על סמך כל אלה, ומתוך הבנה כי יש להתחיל בפעילות ההסברתית בנושא בעיקר אצל הנהגים הצעירים, קיימה אגודת הסטודנטים של אוניברסיטת חיפה, בשיתוף עם עמותת "צעיר לנצח" יום בנושא המחלחמה בתאונות הדרכים בביה"ס התיכון "רוגוזין" בקרית אתא.

הרקע: עמותת "צעיר לנצח" הוקמה לפני כשנה ע"י טלי נדסמן, שבנה ניר (נירצי), ששירת ליד קלקיליה, נהרג בתאונה בצאתו ממסיבה במועדון האולטרסאונד, מרחק 10 דקות נסיעה מביתו. נירצי ישב במושב האחורי ולא היה חגור בחגורת ביטחות, ונהרג לאחר שרכב שנסע בנתב הנגדי סטה ממסלולו ופגע ברכב שבו נסע ניר עם חבריו. נהג הרכב, תום קנושי, נפצע באורח אנוש והוא עדיין נמצא בתהליכי שיקום איטיים. נירצי היה אחד שטרף את החיים, הוא היה יחצ"ן בהמון מועדונים ודמות מוכרת בבתי הקפה והפאבים שעל ציר מוריה, מספרת אימו, טלי. למען הנצחת שמו, היא החליטה להקים את עמותת "צעיר לנצח" שתעסוק בהעברת המסר שעלינו

"כשהם רואים ילד יפה בן 19.5 שכל החיים היו לפניו, ואת אמא שלו ואת החברים שלו, זה עושה להם משהו". המלחמה בתאונות הדרכים - סטודנטים נרתמים למאבק. החודש בתיכון "רוגוזין" בקרית אתא. (צילום: טניה גולדנשטיין)